

'je kwam
je ging een korte weg
een vluchtig spoor
in 't aardse land
vanwaar? waarheen?
wij weten slechts
vanuit Gods hand
tot in Gods hand'

Ter herinnering aan

PIET ZUIDHOF

12 januari 1928 Kwadendamme

LEO ZUIDHOF

11 september 1960 Kwadendamme

ANTON ZUIDHOF

26 april 1965 Hillegom

Gesterkt door het Sacrament der Zieken bij een ernstig ongeval - 17 december 1972 - ging deze liefdevolle echtgenoot en ingoede vader met twee van zijn zontjes ons voor naar het Vaderhuis.

Na een plechtige Eucharistieviering ten afscheid vertrouwden wij hun lichamen toe aan de aarde op 'Overakker' te Breda, 21 december 1972.

Zo plotseling en onverwacht kwam er aan het leven van deze echtgenoot en vader met twee van zijn kinderen een einde dat we het nog niet kunnen geloven... dat we alleen maar stil kunnen worden. We zijn diep bedroefd om drie afgerukte bloemen, we zijn verdrietig om drie levens die nog zoveel beloftes in zich droegen, we zijn terneergedrukt en opstandig om een driefoudig afscheid waardoor er een veelvoudige leegte ontstaat in het zo sterke gezinsverband van de familie Zuidhof. Een leegte ook

op de L.E.A.O.-School en het Avondkollege waar Piet met hart en ziel les gaf en een sympathieke kollega was. Een leegte bij de Akolieten waarvan Leo deel uitmaakte en in zijn klas van het O.L. Vrouwe Lyceum waar hij nog maar pas aan zijn veelbelovende toekomst begon, ook op het hockey-veld zullen zijn makers hem niet meer ontmoeten. Een leegte op de Mgr. Baeten Basisschool waar de kleine Anton door zijn makertjes gemist zal worden zoals ook bij de judo.

Hard en ongenadig komt dit alles op ons af en maakt ons terneergelagen: waarom nu juist dit gezin waarin de leden zoveel voor elkaar betekenden? Vanuit ons zoekend geloven mogen we zeggen dat dit niet de wil van God kan zijn maar wel dat wij proberen dit te aangaarden... dat wij trachten verder te leven in attentheid voor elkaar, vooral in de tijd die nu aanbreekt. Van lieverlede kunnen wij dan misschien ons hoofd buigen en bidden: God van het Leven, wij danken U dat wij hen in ons midden mochten hebben, voor alle vriendschap die van hen is uitgegaan, en dat zij mensen zijn geworden om van te houden. Wij vragen: Laat hen van bij U hun gezin en ons nabij blijven. Geef kracht en moed om verder te leven naar het woord van Jezus Die zei:

'Ik ben de Verrijzenis en het Leven wie in Mij gelooft zal leven ook al is hij gestorven' (Joh. II, 25)

Lieve vrouw en kinderen: zetten jullie nu voort wat wij samen eensgezind opbouwden en blijf veel voor elkaar betekenen want dat was onze onderlinge kracht en sterkte.

Lieve moeder, zusjes en broertje: samen hebben we een mooie tijd gehad, jammer dat er nu zoveel van jullie gevraagd wordt. Met vader blijven wij bij God met jullie verenigd.